ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΕΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ

— ΣΕΛΙΣ 8η —

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΔΗΜ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ : Χ. Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Λ. Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ : Γ. Θ. ΡΩΜΑΙΟΣ, Χ. Κ. ΜΠΟΥΣΜΠΟΥΡΕΛΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ — ΕΔ. ΑΩ 3
ΤΗΛΕΦ.: 3230.221 — 23 και 3237.283 — 86
ΕΤΟΣ ΚΘ' ΑΡ. 8746. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 3

ΠΕΜΠΤΗ
29
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
'Ανατ. 7.20'. Δύσ. 5.06'
Σελήνη 5 ἡμερῶν
Διονυσίου ἐπισκ. Κορίνθου

Μέ τάς προγραμματικάς δηλώσεις της ἡ νέα κυβέρνησις ἐξήγγειλε:

ΘΑ ΨΗΦΙΣΘΗ ΝΕΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

- «Ὅταν ἡ χώρα θά εἶναι ἑτοίμη θά ὁδηγηθῆ εἰς ἐκλογάς»
- Καταργοῦνται τό Συνταγματικόν Δικαστήριον καί τό ΑΣΔΥ
- Χαρακτηρίζεται ὡς τυραννικόν τό Σύνταγμα τοῦ 1973

Ἡ ρητή καταδίκη τοῦ Συντάγματος τοῦ 1973 ὡς τυραννικοῦ, ἡ ἔντονος ἀποδοκιμασία τῆς διορισθείσης τόν Ὀκτώβριον «πολιτικῆς κυβερνήσεως» καί ἡ καταγγελία ὅτι προετοιμάζετο «σκηνοθετημένη ἐκλογική διαδικασία», ἀποτελοῦν τό πρῶτον χαρακτηριστικόν σημεῖον τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων, τάς ὁποίας ἀνέγνωσε χθές τήν ἑσπέραν ἀπό ραδιοφώνου καί τηλεοράσεως ὁ νέος πρωθυπουργός κ. Ἀδ. Ἀνδρουτσόπουλος.

Ἐν ἀντιθέσει πρός τόν κατηγορηματικόν χαρακτῆρα τῆς θέσεως αὐτῆς, ὁ νέος πρωθυπουργός περιωρίσθη, ὡς πρός τάς περαιτέρω ἐξελίξεις, ἀφ' ἑνός μέν εἰς τήν ἐξαγγελίαν ὅτι «θά κινηθοῦν ταχέως αἱ διαδικασίαι διά νά ἀποκτήση ἡ χώρα, ἐπί τέλους, Σύνταγμα», καί ἀφ' ἑτέρου εἰς τήν δήλωσιν ὅτι «ὅταν ἡ χώρα θά εἶναι ἑτοίμη, θά ὁδηγηθῆ εἰς ἐκλογάς». Χαρακτηριστικῶς μάλιστα ἀπέφυγεν ὁ κ. Ἀνδρουτσόπουλος οἱανδήποτε χρονικήν δέσμευσιν, εἰπών ὅτι «θά φέρωμεν εἰς πέρας τήν ἀποστολήν μας χωρίς παρενθέσεις, χρονοδιαγράμματα, αὐτοσχεδιασμούς καί αἰφνιδιασμούς».

Ἀπόρροια τῆς θέσεως ὅτι ὑφίστατο «ἐπικίνδυνος συνταγματική ἐκκρεμότης» καί «πλήρης ἀδυναμία λειτουργίας τοῦ Πολιτεύματος» ἀποτελεῖ ἡ δήλωσις ὅτι «μέχρι ψηφίσεως τοῦ νέου Συντάγματος, ἡ Συντακτική ἐξουσία θά ἀσκῆται ὑπό τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διά Συντακτικῶν Πράξεων», μέ τήν προσθήκην ὅτι τοῦτο θά γίνεται «μετά φειδοῦς καί ἐντός, πάντοτε, τῶν ἀπαραιτήτως ἀναγκαίων ὁρίων διά τήν λειτουργίαν τοῦ Πολιτεύματος».

Ἤδη ὅμως, ἐξαγγέλλεται ἡ κατάργησις τριῶν θεσμῶν :

Πρῶτον, τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, διά τό ὁποῖον ἀναφέρεται ὅτι «περιπλέκει τάς διαδικασίας ἀποτελεσματικῆς δημοκρατικῆς διακυβερνήσεως, εἰσάγει τήν ἀστυνόμευσιν εἰς τάς πολιτικάς σχέσεις καί παρακωλύει τάς ἐξελίξεις τοῦ δημοσίου βίου».

Δεύτερον, τοῦ ΑΣΔΥ.

Τρίτον, τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων.

Δι' ἕναν ἄλλον θεσμόν, τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἀναφέρεται μόνον ὅτι «καθίσταται ἐκ τῶν πραγμάτων ἀναγκαία ἡ ρύθμισις τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀκυρωτικῆς δικαιοδοσίας» του ἀλλά καί προστίθεται ὅτι «θά ἀσκῆ τάς ὑπό τοῦ Συντάγματος ἀναγνωριζομένας ἁρμοδιότητας, θά ἐλέγχη τήν νομιμότητα τῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν». Καί διατυποῦται, ἐξ ἄλλου, ὡς πρός τάς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἡ θέσις ὅτι «ἡ ἰσοβιότης καί ἡ μονιμότης δέν θά ἀποτελέσουν μέσα ἀντιδράσεως ἤ καταφύγια ραθυμίας».

Ὑπῆρξεν, εἰς τάς χθεσινάς προγραμματικάς δηλώσεις, ἔντονος ὁ χαρακτηρισμός τῆς προηγουμένης καταστάσεως :

Διά μέν τό Σύνταγμα ἐλέχθη ὅτι «ἀντί νά ἀποκτήση ἡ χώρα Σύνταγμα, ἐπεβλήθη ἐπ' αὐτῆς μία συρραφή διατάξεων» καί, ἀκόμη, ὅτι ἀντί τῆς «θεμελιώδους ἀρχῆς τῆς διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν, τοῦ ἀμοιβαίου ἐλέγχου καί τῆς ἐξισορροπήσεως αὐτῶν», ἐπέβαλλε «τόν ἔλεγχον τῶν πάντων ὑπό τοῦ ἑνός», πρᾶγμα τό ὁποῖον, «ἀποτελεῖ αὐτόν τοῦτον τόν ὁρισμόν τῆς τυραννίας». Καί προσετέθη ὅτι «στερεῖται σοβαρότητος» ἡ ἄποψις ὅτι τό Σύνταγμα ἦτο δυνατόν νά ἀναθεωρηθῆ ὑπό τῆς πρώτης Βουλῆς.

Διά τήν διορισθεῖσαν τόν Ὀκτώβριον κυβέρνησιν ἐλέχθη ὅτι «μήτε πολιτική ὑπῆρξε, μήτε κἄν κυβέρνησις», ὅτι ἦτο «ἐστερημένη πρωτοβουλίας καί πολιτικῆς εὐθύνης καί τραυματισμένη πολιτικῶς καί ἠθικῶς ἀπό τήν γενεσιουργόν της πρᾶξιν, τήν "δοτήν" ἐντολήν».

Τέλος, διά τάς ἐξαγγελθείσας ἐκλογάς ἐλέχθη ὅτι «ἦσαν περισσότερον ἀπρόβλεπτοι αἱ συνέπειαι παρά ὁ νικητής», ἐφ' ὅσον «ἀνεζητοῦντο ἀγωνιωδῶς ἀντίπαλοι διά τόν ρόλον τοῦ ἡττημένου».

Τρία ἐξ ἄλλου εἶναι τά σημεῖα τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων ὡς πρός τούς πολιτικούς στόχους τῆς κυβερνήσεως :

Τό πρῶτον εἶναι ἡ διαβεβαίωσις ὅτι «δέν ἐπιδιώκομεν διαιώνισιν καταστάσεως ἐκτάκτων ἐξουσιῶν» καί ὅτι «δέν ἐπιθυμοῦμεν τήν ἐγκαθίδρυσιν καθεστῶτος».

Τό δεύτερον εἶναι ἡ δήλωσις ὅτι «φιλοδοξοῦμεν νά προπαρασκευάσωμεν τήν χώραν δι' ἕνα ἀδιατάρακτον καί γνησίως δημοκρατικόν βίον καί νά καταστήσωμεν τόν λαόν μας ἀποκλειστικήν καί μόνιμον πηγήν τῆς ἐξουσίας».

Τό τρίτον εἶναι ἡ θέσις ὅτι ὁ σκοπός αὐτός «δέν ἐπιβάλλεται διά νομοθεσίας» ἀλλ' ὅτι ἀπαιτεῖ «ἀναμόρφωσιν ἐκ τῶν ἔσω, καλύπτουσαν ὅλας τάς ἐκδηλώσεις τῆς ἐθνικῆς ζωῆς» καθώς καί «ἐξυγίανσιν τῶν δημοσίων ἠθῶν καί ἐξύψωσιν τῆς στάθμης τοῦ δημοσίου βίου». Ἄνευ, προσετέθη, αὐτῶν, «ὁ κοινοβουλευτισμός ἀποτελεῖ προσωπεῖον, παγίδα, καταφύγιον ἤ κενόν τύπον» μέ τό ἐξαχθέν συμπέρασμα ὅτι «ὅταν ἡ χώρα θά εἶναι ἑτοίμη, θά ὁδηγηθῆ εἰς ἐκλογάς».

Τήν 9.30 μ.μ. χθές, ὁ Πρωθυπουργός κ. Ἀνδρουτσόπουλος, ἀνέγνωσε ἀπό τηλεοράσεως καί ραδιοφώνου τάς προγραμματικάς δηλώσεις τῆς νέας Κυβερνήσεως, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὡς ἑξῆς:

«Ἀπεδέχθην τήν ἐντολήν καί τήν εὐθύνην τοῦ σχηματισμοῦ τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἐκπλήρωσιν πατριωτικοῦ καθήκοντος καί ὑπερτάτου ἐθνικοῦ καί ἠθικοῦ χρέους.

Ἡ Κυβέρνησις, ἀπευθύνεται ἀμέσως καί εὐθέως πρός τόν Ἑλληνικόν Λαόν, τήν πηγήν τῆς ἰσχύος της, διά νά τόν ἐνημερώση, νά ἐκθέση τό πρόγραμμά της καί νά ζητήση τήν ὁλόψυχον συμπαράστασίν του εἰς τήν τεραστίαν ἐθνικήν προσπάθειάν της.

Ἔχει λεχθῆ ὅτι εἶναι σπουδαιότερον διά τούς λαούς νά γνωρίζουν ποῦ ἵστανται, παρά ποίαν ὁδόν θά ἀκολουθήσουν. Ἡ Χώρα εὑρίσκετο εἰς κατάστασιν συγχύσεως καί ἀμηχανίας, ἀπό τήν ὁποίαν ἔπρεπε νά ἐξέλθη ταχέως καί ἀσφαλῶς. Εὑρίσκετο πρό ἐπικινδύνου συνταγματικῆς ἐκκρεμότητος, πλήρους ἀδυναμίας λειτουργίας τοῦ Πολιτεύματος καί συγχρόνως ἐνώπιον πολιτικοῦ ἀδιεξόδου καί σοβαρῶν προβλημάτων.

Παρά τάς δύο συνταγματικάς περιπετείας καί τήν ταλαιπωρίαν δύο δημοψηφισμάτων ἐντός μιᾶς 5ετίας, ἀντί νά ἀποκτήση ἡ Χώρα Σύνταγμα, ἐπεβλήθη ἐπ' αὐτῆς μία συρραφή διατάξεων.

Τό Σύνταγμα ὅμως δέν εἶναι ἁπλή συλλογή κανόνων. Δέν εἶναι ὁδηγός κυβερνητικῆς δράσεως, ἀπευθυνόμενος εἰς τάς συνειδήσεις τῶν κρατικῶν λειτουργῶν. Εἶναι θεμελιώδης νόμος, ρυθμίζων τήν ἄσκησιν κυριαρχικῆς ἐξουσίας ὑπό τοῦ λαοῦ καί τῶν ἀρχόντων, οἱ ὁποῖοι τόν ἀντιπροσωπεύουν καί τόν κυβερνοῦν. Εἶναι νόμος καί διά τούς κυβερνῶντας καί διά τόν λαόν καί καλύπτει διά τῆς προστατευτικῆς ἀσπίδος του ὅλας τάς τάξεις τῶν ἀνθρώπων, ὑφ' ὅλας τάς περιστάσεις καί καθ' ὅλους τούς καιρούς.

Μία συλλογή νομικῶν διατάξεων διά νά διεκδική τόν τίτλον Συντάγματος πρέπει ἀπαραιτήτως νά ἐνσωματώνη καί νά κατοχυρώνη τρεῖς βασικάς ἀρχάς. Πρῶτον: Τό ἄτομον ἔχει ὡρισμένας ἐλευθερίας ἤ ἀπαραβίαστα δικαιώματα, τά ὁποῖα δέν δύναται νά παραβιάζη μήτε αὐτή ἀκόμη ἡ δύναμις τοῦ Κράτους. Δεύτερον: Ὁ λαός δύναται νά ἀσκῆ τήν κυριαρχικήν του ἐξουσίαν ἐπί τῶν ὑποθέσεων, αἱ ὁποῖαι τόν ἐνδιαφέρουν καί ἀναφέρονται γενικῶς εἰς τήν Χώραν. Τρίτον: Οὔτε ἄτομον οὔτε κρατικόν ὄργανον ἤ ἐξουσία δύναται νά ἀσκῆ τήν πλήρη κυριαρχικήν ἐξουσίαν, ἀλλ' αὐτή πρέπει νά κατανέμεται μεταξύ τοῦ ἐκτελεστικοῦ, τοῦ νομοθετικοῦ καί τοῦ δικαστικοῦ κλάδου, ὥστε καί νά ἀποκαλεῖται ἡ Κυβέρνησις καί πρά-

Συνέχεια εἰς τήν 5ην σελίδα

Ὑπό παραίτησιν ὁ κ. Ἱερώνυμος

ΑΜΕΤΑΤΡΕΠΤΟΣ Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΝΑ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΗΝ 31ην ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ὁ κ. Ἱερώνυμος παραιτεῖται. Τήν ἀπόφασίν του περί ἀποχωρήσεως τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας χαρακτηρίζει ὁ ἴδιος ὁ κ. Ἱερώνυμος ὡς ἀμετάτρεπτον καί ὡς τελευταίαν προθεσμίαν παραμονῆς του εἰς τόν θρόνον ὁ ἴδιος τάσσει τήν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Τά ἀνωτέρω, προκύπτουν ἐκ τοῦ κειμένου τῶν ἐπιστολῶν, τάς ὁποίας ἀπέστειλεν ὁ κ. Ἱερώνυμος τήν αὐτήν ἡμέραν — 4 Νοεμβρίου 1973 — εἰς τόν τότε πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας κ. Γ. Παπαδόπουλον καί τόν τότε πρωθυπουργόν κ. Σ. Μαρκεζίνην.

«Ἀμετάτρεπτος ἀπόφασις»

Τό κείμενον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Ἱερωνύμου πρός τόν κ. Γ. Παπαδόπουλον, ὅπου ὑπογραμμίζει τήν ἀμετάτρεπτον ἀπόφασίν του νά παραιτηθῆ, εἶναι τό ἀκόλουθον:

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
Ἱερώνυμος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Νοεμβρίου 1973
Πρός τήν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τόν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας Κύριον Γεώργιον Παπαδόπουλον
Ἐνταῦθα

Ἐξοχώτατε,

Ὡς καί προφορικῶς εἶχα τήν εὐκαιρίαν νά ἀναπτύξω εἰς τήν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα, ἀμετάτρεπτος ἀπόφασίς μου εἶναι, ὅπως ὑπό οἱασδήποτε συνθήκας τήν 31ην προσεχοῦς Δεκεμβρίου ἀποχωρήσω τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας. Τοῦτο ἠθέλησα, ὅπως καταστήσω σαφές καί εἰς τήν Α.Ε. τόν κ. Πρωθυπουργόν. Ἐπειδή ὅμως δέν ἔσχον τήν δυνατότητα νά πράξω τοῦτο κατά τήν εἰς τόν Ἀρχιεπισκοπικόν Οἶκον ἐπίσκεψίν Του, δι' ἧς μέ ἐτίμησεν, ἔγραψα εἰς Αὐτόν τήν ἐν ἀντιγράφῳ συνημμένην ὑπό σημερινήν ἡμερομηνίαν ἐπιστολήν μου.

Ἐπί τοῦ παρόντος, οὐδείς ἕτερος ἔχει λάβει γνῶσιν τῆς τοιαύτης ἀποφάσεώς μου.

Εὐχόμενος εἰς τήν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα πᾶσαν ἀπό Κυρίου εὐλογίαν,
Διατελῶ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος
Διάπυρος πρός Κύριον εὐχέτης
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Τό βραδύτερον μέχρι 31 Δεκεμβρίου ἐ.ἔ.

Τό κείμενον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Ἱερωνύμου πρός τόν κ. Σπ. Μαρκεζίνην, ὅπου ἐπαναλαμβάνω τοῦ ἀμετάτρεπτον τῆς ἀποφάσεώς του, ὅπως ἀποχωρήση τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας τό βραδύτερον κατά τήν 31ην Δεκεμβρίου ἐ.ἔ., εἶναι τό ἀκόλουθον:

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Νοεμβρίου 1973
Πρός τήν Α.Ε. τόν Πρωθυπουργόν Κύριον Σπυρ. Μαρκεζίνην
Ἐνταῦθα

Ἐξοχώτατε,

Ὡς θά διέγνωσεν ἡ ὑμετέρα ἐξοχότης, κατά τήν δι' ἧς μέ ἐτίμησεν ἐπίσκεψιν αὐτῆς εἰς τόν Ἀρχιεπισκοπικόν Οἶκον τήν παρελθοῦσαν Τετάρτην, 31ην π. μηνός, ἡ ἰδιαιτέρα γοητεία, τήν ὁποίαν ἀσκεῖ ἐπί τοῦ συνομιλητοῦ της ἡ εὐφράδεια ὑμῶν, δέν μοί ἀφῆκεν ἱκανά περιθώρια, ὅπως καταστήσω εἰς ὑμᾶς ἀντιληπτόν τό πόσον ἀμετάτρεπτος ἦτο ἤδη ἡ ἀπόφασίς μου περί ἀποχωρήσεώς μου ἐκ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας, τό βραδύτερον κατά τήν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἐν τῷ μεταξύ, κατά τό διαρρεῦσαν τριήμερον διάστημα, ἐβασάνισα μεγάλως τήν τῆς ὑμετέρας προσφιλοῦς μοι καί τετιμημένης ἐξοχότητος ἄποψιν, κατά τήν ὁποίαν ἡ ἀποχώρησίς μου θά ἔδει νά λάβη χώραν ὄχι κατά τήν 31ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' ἀργότερον, καί συγκεκριμένως μετά τάς οὐ μακράν ἀπεχούσας βουλευτικάς ἐκλογάς. Παρ' ὅλην ὅμως τήν ἀγαθήν διάθεσίν μου, τήν ὁποίαν ἐν προκειμένῳ ἐπεστράτευσα, ἵνα πεισθῶ ὅπως ἀποδεχθῶ τήν ἄποψιν ταύτην τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος, διεπίστωσα μετά λύπης, ὅτι τό τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους θά ἦτο τό τελευταῖον ὅριον ἀντοχῆς, ἐπί τοῦ ὁποίου βασιζόμενος θά μοί ἦτο δυνατόν νά ὑπολογίζω διά τήν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων μου.

Ἐντεῦθεν, θεωρῶ ἐπιβεβλημένον, ὅπως ἐγκαίρως καταστήσω τοῦτο γνωστόν πρός τήν ὑμετέραν ἐξοχότητα, ἵνα ἔχη αὕτη ἐπαρκῆ χρόνον πρός λῆψιν τῶν ἀναγκαίων ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ μέτρων, ἵνα ἡ διαδοχή μου γίνη κατά τόν ὁμαλώτερον δυνατόν τρόπον καί ἀφ' ἑνός μέν συμβάλη εἰς τήν πνευματικήν οἰκοδομήν τοῦ λαοῦ, ἀφ' ἑτέρου δέ ἀποβῆ ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς τε Ἐκκλησίας καί τοῦ Ἔθνους.

Παρακαλῶν θερμῶς τήν Ὑμετέραν ἐξοχότητα, ἀφ' ἑνός μέν νά μοί συγ-

Συνέχεια εἰς τήν 2αν σελίδα

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Ἱερώνυμος

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΟΥ 1973 ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ

Τοῦ ἀντιστρατήγου **ΑΝΔΡΕΑ ΣΙΑΠΚΑΡΑ**
Ἐπιτίμου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ

Ἡ μελέτη τοῦ Συντάγματος τῆς Προεδρικῆς Κοινοβουλευτικῆς Δημοκρατίας, τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τήν 4ην Ὀκτωβρίου 1973, ἐν συσχετισμῷ πρός τά προβλήματα ἀμύνης τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου καί τῆς ἐθνικῆς ἐπιβιώσεως τῶν Ἑλλήνων, ἄγει εἰς ὡρισμένα συμπεράσματα, τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσις κρίνεται ἐπιτακτική, διότι ταῦτα ἐπισημαίνουν κινδύνους διά τήν τύχην τῆς χώρας, κινδύνους οἵτινες θά προκύψουν ἀπό τήν λειτουργίαν τοῦ Συντάγματος τούτου.

Ἡ Ἑλλάς, λόγῳ τῆς στρατηγικῆς της θέσεως, ἀποτελεῖ χῶρον τόν ὁποῖον ἐπιδιώκουν νά θέσουν ὑπό τόν ἔλεγχόν των Δυνάμεις καί Ὑπερδυνάμεις, διά νά ὑποστηρίξουν τά ἴδιά των ἐθνικά συμφέροντα. Οὕτω ἡ Ἑλλάς εὑρίσκεται ὑπό μόνιμον ἀπειλήν καί τό τυχόν ἐλάχιστον σφάλμα ἤ ὀλιγωρία ἤ μή ἑτοιμότης περί τήν ἐθνικήν της ἄμυναν δύναται νά περιαγάγη τήν χώραν εἰς δουλείαν ἤ καί ἀκόμη, μέ τά σημερινά δεδομένα, εἰς τόν πλήρη ἀφανισμόν τῶν κατοίκων της. Εἶναι, ὅθεν, ἐπικίνδυνον διά τό Ἔθνος ἡ Ἑλλάς νά παραδίδη τήν τύχην τῆς ἀμύνης της εἰς ἕν ἄτομον. Ἐάν καί εἰς τήν Δημοκρατίαν συμβαίνουν λάθη, πόσα περισσότερα συμβαίνουν εἰς τήν μονοκρατορίαν.

Καί βεβαίως δέν εὐσταθεῖ ὁ ἰσχυρισμός βάσει τοῦ ὁποίου, ἀφοῦ ἡ Ἑλλάς ἔχει μονίμως προκαθορίσει τήν θέσιν της καί εἶναι ἐντεταγμένη εἰς συμμαχίαν μετά τῶν Δυτικῶν Συμμάχων εἰς τό Ν.Α.Τ.Ο., δέν ἀντιμετωπίζει προβλήματα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καί ἀμύνης, ἐπομένως ὁ «Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας» θά καθορίζη χωρίς ἔλεγχον τήν πολιτικήν ἐπί τῶν θεμάτων τούτων. Ἡ σχέσις τῆς Ἑλλάδος μέ συμμάχους, καί μάλιστα μέ συμμάχους δυσαναλόγως ἰσχυρούς εἰς οἰκονομικήν καί στρατιωτικήν ἰσχύν, καθίσταται ἐξαιρετικῶς δυσχερής καί χρειάζεται ἐμπεριστατωμένην καί λίαν προσεκτικήν πολιτικήν, ὡς καί σύνεσιν καί σαφῆ γνῶσιν ὅλων τῶν θεμάτων, τά ὁποῖα προκύπτουν ἐκ τῶν συμμαχικῶν σχέσεων, διά νά διατηρηθῆ ἡ ἰσορροπία καί ἡ ἰσοτιμία εἰς τάς συμμαχικάς ταύτας σχέσεις, ὡς καί ἡ ἐθνική ἀνεξαρτησία καί ἐλευθερία. Εἰς τάς συμμαχικάς σχέσεις μεταξύ δύο χωρῶν, μιᾶς μεγάλης καί ἰσχυρᾶς καί μιᾶς μικρᾶς καί ἀδυνάτου, δημιουργοῦνται συγχρόνως δύο τάσεις. Ἡ μία εἶναι ἡ τάσις τῆς μεγάλης δυνάμεως ὅπως ἐπιβληθῆ ἀπολύτως ἐπί τῆς μικρᾶς· εἰς πολ-

Συνέχεια εἰς τήν 2αν σελίδα

Ἀνάκλησιν ἀπαλλοτριώσεων ζητοῦν οἱ κάτοικοι Ἐλευσῖνος Σπάτων, Σκαραμαγκᾶ, Μενιδίου

Ἀνάκλησιν τῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐκτάσεων ὑπέρ βιομηχανικῶν ἤ διοικητικῶν δραστηριοτήτων ζητοῦν καί οἱ κάτοικοι τῶν περιοχῶν Σπάτων, Ἐλευσῖνος, Μενιδίου καί Σκαραμαγκᾶ, μετά τήν κυβερνητικήν ἀπόφασιν διά τήν ἀνάκλησιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως πρός δημιουργίαν τοῦ τρίτου διϋλιστηρίου εἰς τά Μέγαρα.

Συγκεκριμένως, ἐκ μέρους τοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου Σπάτων καί τῆς ἐκεῖ Ἐπιτροπῆς Ἀγῶνος, ἀπεστάλη χθές πρός τόν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἀνδρουτσόπουλον καί τόν ὑπουργόν Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Ράλλην τό ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Κάτοικοι Σπάτων εὐχόμενοι εὐόδωσιν ἀναληφθέντος ἐθνικοῦ ἔργου, παρακαλοῦμεν προβῆτε εἰς ἀνάκλησιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως 41.000 στρεμμάτων τῆς περιοχῆς Μεσογείων διά τό ἀεροδρόμιον μαμμούθ καί ἀποδεσμεύσητε δεσμευμένας ἀπό ἐτῶν προσοδοφόρους ἰδιοκτησίας μας, ἵνα ἀπερίσπαστοι ἀνησυχιῶν ἐπιδοθῶμεν εἰς εἰρηνικάς ἀγροτικάς ἀσχολίας μας. Ἐλπίζομεν ὅτι θά διασώσετε τόν παραδοσιακόν κάμπον τῶν Μεσογείων ἀπό τήν καταστροφήν καί τούς κατοίκους Σπάτων ἀπό τόν ὄλεθρον καί τόν ἐξανδραποδισμόν. Δεχθῆτε παρακαλοῦμεν τήν ἐπιτροπήν ἀγῶνος εἰς ἀκρόασιν».

Τό τηλεγράφημα ὑπογράφει ὁ δικηγόρος κ. Ἀπ. Σταύρου, αἱρετός πρόεδρος τοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου Σπάτων καί ἐκπρόσωπος τῆς ἐπιτροπῆς ἀγῶνος.

Εἰς τήν Ἐλευσῖνα

Εἰς τήν περίπτωσιν τῆς Ἐλευσῖνος, τό αἴτημα ἄρσεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως ὑπέρ τοῦ ὁμίλου Λάτση τίθεται διά τριῶν τηλεγραφημάτων ὀργανώσεων καί ἐπιχειρήσεων τῆς πόλεως, πού ἀπεστάλησαν χθές πρός τήν Κυβέρνησιν.

Τό πρῶτον τηλεγράφημα ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς Προστασίας τοῦ Περιβάλλοντος Ἐλευσῖνος ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Χαιρετίζομεν ἄρσιν ἀπαλλοτριώσεως Μεγάρων ὡς πρᾶξιν συνέσεως. Παρακαλοῦμεν ὑμέτερον ὑπουργικόν συμβούλιον ἀπορρίψη ἐπίσης αἰτηθεῖσαν ἀπαλλοτρίωσιν Λάτση 2.000 στρεμμάτων εἰς Ἐλευσῖνα πρός δημιουργίαν νέου διϋλιστηρίου ὀκταπλασίας δυναμικότητος τοῦ ὑπάρχοντος. Ἡ ἐπέκτασις αὕτη θά ἐξαφανίση τήν ἱστορικήν πόλιν μας, δεινῶς ἤδη δοκιμαζομένην ἀπό τήν βαρεῖαν μόλυνσιν, θά καταστρέψη δέ ὁλοσχερῶς τόν κλειστόν κόλπον Ἐλευσῖνος καί ὁλόκληρον τόν Σαρωνικόν. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἐπιδειχθεῖσα διά τά Μέγαρα δικαία εὐαισθησία σας θά ἐκδηλωθῆ καί διά τήν κατά πολύ χειροτέραν περίπτωσιν τῆς Ἐλευσῖνος».

Τό τηλεγράφημα ὑπογράφουν οἱ κ.κ. Π. Οἰκονόμου καί Γουλ. Καρποδίνης.

Τό δεύτερον τηλεγράφημα ἐκ μέρους ὀργανώσεων τῆς πόλεως ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἐκφράζομεν βαθεῖαν ἱκανοποίησιν Ἐλευσινίων διά τήν γενναίαν καί δικαίαν πρᾶξιν ἄρσεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως Μεγάρων. Παρακαλοῦμεν ὅπως ἡ ἰδία σκέψις πρυτανεύση καί διά τήν κατά πολύ χειροτέραν περίπτωσιν τῆς Ἐλευσῖνος, ἀπορρίψετε δέ τήν καταστρεπτικήν διά τήν πόλιν μας καί τόν Σαρωνικόν αἰτηθεῖσαν ἀπαλλοτρίωσιν Λάτση διά τό νέον διϋλιστήριον».

Τό τηλεγράφημα ὑπογράφουν οἱ πρόεδροι τῶν ὀργανώσεων ἐμπόρων κ. Κ. Παπανικολάου, παντοπωλῶν κ. Χρ. Καταραντζῆς, τῶν προσφύγων κ. Ε. Τσαούσογλου καί τοῦ φοιτητικοῦ συλλόγου «Ὁ Αἰσχύλος» κ. Δημ. Πρέκας.

Τό τρίτον τέλος τηλεγράφημα, τό ὁποῖον ἀπέστειλον ἐκπρόσωποι τῶν βιομηχανιῶν καί βιοτεχνιῶν τῆς περιοχῆς, ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Εὐσεβάστως γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἐκ τῆς αἰτηθείσης ἀπαλλοτριώσεως 2.000 στρεμμάτων ὑπέρ τοῦ ὁμίλου Λάτση εἰς Ἐλευσῖνα μέλλουν νά καταστραφοῦν 20 βιομηχανίαι, μή ἐ-

Συνέχεια εἰς τήν 2αν σελίδα

Διοικητής τῆς Στρατιᾶς ὁ ἀντιστράτηγος κ. Ν. Συκιώτης

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐνόπλων Δυνάμεων διοικητής Στρατιᾶς ἐτοποθετήθη ὁ ἀντιστράτηγος κ. Νικόλαος Συκιώτης, μέχρι τοῦδε διοικητής τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ.

Συνεπληρώθησαν ὅλα τά κενά εἰς τήν ἡγεσίαν τῆς Χωροφυλακῆς

Συνεπληρώθησαν τά προκύψαντα ἐκ τῶν προσφάτων ἀποστρατειῶν, κενά τῆς ἡγεσίας τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς. Οὕτως ἐτοποθετήθησαν: Ὡς Α' Ὑπαρχηγός Χωροφυλακῆς ὁ ταξίαρχος κ. Κων. Ἀλεξόπουλος, ὡς Β' Ὑπαρχηγός ὁ ταξίαρχος κ. Π. Μαρούσης, ὡς Α' Ἐπιθεωρητής Χωροφυλακῆς ὁ ταξίαρχος κ. Δημ. Σταματόπουλος καί ὡς Β' Ἐπιθεωρητής ὁ ταξίαρχος κ. Γεώργ. Παπαδόπουλος.

Τά διατάγματα τῶν προαγωγῶν, πρός πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων, κατηρτίσθησαν ἤδη καί θά ἀποσταλοῦν πρός δημοσίευσιν, εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐξ ἄλλου, ἐντός τῆς σήμερον ἤ αὔριον, συνέρχεται τό Ἀνώτατον Ἀστυνομικόν Συμβούλιον, πρός ἐπιλογήν τοῦ Ὑπαρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ὁ κ. Μαρκόσογλου ἐπανέρχεται εἰς τάς Ἀθήνας

ΔΙ' ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀνεκοινώθη χθές ἐκ τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ὅτι κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ καί ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν κ. Ἀδαμαντίου Ἀνδρουτσοπούλου ἐπανέρχεται ἐν Ἀθήναις καί τοποθετεῖται παρά τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Δημοσίου Λογιστικοῦ, ὁ μετατεθείς εἰς Θεσσαλονίκην ἐπιθεωρητής δημοσίων ὑπολόγων κ. Βασίλ. Μαρκόσογλου.

Ὡς γνωστόν, ὁ κ. Β. Μαρκόσογλου, μετετέθη εἰς Θεσσαλονίκην τόν παρελθόντα μῆνα Ὀκτώβριον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ τότε ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν κ. Ἰ. Κούλη.

Ἡ μετάθεση τοῦ κ. Μαρκόσογλου, προϊσταμένου τῆς Ἐπιθεωρήσεως Δημοσίων Διαχειρίσεων τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀττικῆς καί Νήσων, διετάχθη ὑπό τοῦ κ. Ἰω. Κούλη ὀλίγας ἡμέρας μετά τήν ὑπό τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιθεωρητοῦ σύνταξιν καί ὑποβολήν τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ διά τόν οἰκονομικόν καί διαχειριστικόν ἔλεγχον εἰς τόν Ο.Δ.Δ.ΕΠ, εἰς τούς ἀντιπροέδρους τῆς Κυβερνήσεως, τούς ὑπουργούς Οἰκονομικῶν καί Παιδείας καί τόν ὑφυπουργόν περιφερειακόν διοικητήν.

Ὁ κ. Β. Μαρκόσογλου εἰς τήν ἐν λόγῳ ἔκθεσίν του, ἡ ὁποία ἐγένετο βάσει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 6900 τῆς 13ης Ἰουλίου 1973 κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ τότε ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Στ. Παττακοῦ καί τῶν τότε ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἰω. Κούλη καί Παιδείας κ. Ν. Γκαντώνα, ὑπεγράμμιζε, μεταξύ ἄλλων, ὅτι διεπιστώθησαν παράνομοι πράξεις ἤ παραλήψεις ὀργάνων τοῦ Ο.Δ.Δ.Ε.Π., ἀπό τοῦ ἔτους 1967 καί ἐντεῦθεν, αἱ ὁποῖαι προεκάλεσαν ἀνυπολογίστους οἰκονομικάς ζημίας εἰς τόν Ο.Δ.Δ.Ε.Π.

Ἐξ ἄλλου, ὁ κ. Β. Μαρκόσογλου ἐτόνιζεν εἰς τήν ἰδίαν ἔκθεσίν του, ὅτι ἡ συσταθεῖσα διά πρωτοβουλίας τοῦ κ. Ἱερωνύμου Ἑταιρεία Προγραμματισμοῦ καί Ἀναπτύξεως τυγχάνει παράνομος καί ἐπιβλαβής διά τά συμφέροντα τοῦ Ο.Δ.Δ.Ε.Π.

Τήν ὕπαρξιν τῆς ὡς ἄνω ἐκθέσεως τοῦ κ. Β. Μαρκόσογλου εἶχε διαψεύσει διά σχετικῶν ἀνακοινώσεών του πρός τόν Τύπον τό ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ἡ ἀποῦσα μας

ΣΤΑ ΟΡΙΑ τῆς λογικῆς τό κόστος. Δέν θά πῆτε ὅτι εἶναι ὑπέρογκη ἡ διατίμηση τῶν νεκρῶν —ἑκατό χιλιάδες δραχμές τό κομμάτι— γιά κάθε θῦμα αὐτοκινητικοῦ δυστυχήματος. Τό ποσό αὐτό καταβάλλεται στούς «εὐτυχεῖς» γονεῖς σέ περίπτωση πού οἱ κόρες τους, μαθήτριες Γυμνασίου, βρεθοῦν κάτω ἀπό τροχούς θανάσιμα τραυματισμένες ἤ ζωντανές μέν, ἀλλά καθολικά ἀνάπηρες.

Ἐπίτευγμα, τοῦ συλλόγου γονέων τοῦ Α' καί Β' Γυμνασίου Θηλέων Καλλιθέας.

Μέτρο σωτήριο. Λείπει πιά ὁ βραχνάς. Δέν θ' ἀγωνιᾶς, ἀποχαιρετώντας κάθε πρωί τήν κόρη σου πού πηγαίνει στό σχολεῖο. Ἄν δέν ἐπιστρέψη αὐτή ἡ ἴδια, θάρθη ὁπωσδήποτε στή θέση της ἡ ἐπιταγή τῆς ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας... Μαζί μέ τήν νεκρούλα ἤ τήν ἀνάπηρη —χέρια, πόδια, λεκάνες, παραμόρφωση— πνοή παρηγοριᾶς τό τσεκάκι. Χάνεις τήν λατρεία σου, ἔχεις ὅμως τό φάκελλο μέ τά ἑκατό χιλιάρικα, χαρτομάντηλα γιά νά σφουγγίζης τά δάκρυά σου.

Ἄν μάλιστα συμβῆ δύο νά εἶναι τά προσφιλῆ σου τέκνα πού πολυτοποιήθηκαν, διπλό καί τό ποσό.

Ἄν τό ἀκούαμε ἀπό πηγή ἀδέσποτη θά λέγαμε ὅτι πρόκειται γιά μακάβρια καί κακόγουστη φάρσα.

Ἀντίθετα, θά ἦταν φυσικό ἄν ἡ πρόνοια ἀφοροῦσε τά παιδιά πού ἀσφαλίζονται γιά τήν περίπτωση πού τό αὐτοκίνητο θά παρέσυρε τούς γονεῖς τους, καί τότε ἐκτός ἀπό τήν ὀρφάνια θά εἶχαν ν' ἀντιμετωπίσουν καί πρόβλημα συντηρήσεως.

Πρόκειται, ὅμως, γιά ἀσφάλιση γονέων. Τό τίμημα τῆς παρηγοριᾶς καί τῆς λήθης γιά τούς γονεῖς πού θάβουν τά τέκνα τους.

Μιά ἐπιφύλαξη μόνο γιά τό ποσό. Μᾶλλον εὐτελές ἔμπρός στήν ἔκταση τῆς ὀδύνης. Ἑκατό χιλιάδες, μόλις καλύπτουν τή ζημιά ἀπό τήν ἀπώλεια μιᾶς σκυλίτσας ἀριστοκρατικῆς προελεύσεως. Προέκταση ἴσως ἀμερικανικῶν ἐπιρροῶν, πού καθώς εἶναι πολύ ἄν βόγκ στήν πολιτική, ἐκτείνονται καί στήν ἰδιωτική μας ζωή, σέ σημεῖο ὥστε καί ὁ θάνατος τοῦ παιδιοῦ ν' ἀποτιμᾶται σέ ντόλαρς.

Τό θέμα ὅμως μαθήτρια κάτω ἀπό τροχούς, εἶναι πολύ δραματικό γιά ν' ἀντέξη σέ φτηνή σάτιρα.

Κι' ἔχει δίκιο ὁ συνάδελφος πού ἐπιλογίζοντας τό ρεπορτάζ του γιά τήν ἀσφάλιση τῶν μαθητριῶν, γράφει ὅτι «ἡ ζωή καί ἡ ἀκεραιότητα τοῦ παιδιοῦ δέν μετριοῦνται μέ ἐπιταγή ἀξίας 100.000 δραχμῶν».

Βέβαια δέν ἀποτελεῖ στοιχεῖο κατηγορίας ἡ πρόνοια τῶν γονέων γι' αὐτούς τούς ἴδιους σέ περίπτωση θανάτου τοῦ παιδιοῦ ἤ γιά τούς ἴδιους καί τά παιδιά σέ περίπτωση ἀναπηρίας τῶν παιδιῶν. Οἱ καλοί λογαριασμοί κάνουν καλούς καί τούς θανάτους.

Ἀλλά, γιά νά τά πάρουμε λίγο καί στά σοβαρά, τό θέμα ἑλληνικές ρόδες, δέν εἶναι ἀπ' αὐτά πού λύονται μέ ἀσφάλειες ζωῆς. Ὅταν σχετικά μέ τόν πληθυσμό σου ἔχεις ρεκόρ αὐτοκινητικῶν δυστυχημάτων καί οἱ τροχοί πᾶνε νά φάνε σέ δραστηριότητα καί τῶν ὄγκων τήν κακοήθεια, καταλαβαίνετε πόσο βαθειές εἶναι οἱ ρίζες τοῦ κακοῦ. Ἐπικεφαλῆς δέ τῶν δεινῶν —μή φάχνετε ἀλλοῦ— ἡ ἔλλειψη ἀγωγῆς. Ἡ μεγάλη ἀποῦσα ἀπό τούς ἐπί τῶν τροχῶν καί ὑπό τούς τροχούς. Μέσα στό διάχυτο πλέγμα τῆς ἀνύπαρκτης ἀγωγῆς καί ἡ ὁδική ἀγωγή. Αὐτή ὁ Ἡρώδης τῶν ἀνηλίκων καί τό ἐκτελεστικό τῶν ἐνηλίκων. Τό γεγονός ὅτι δέν συνειδητοποιοῦμε τήν ἀπουσία της, βεβαιώνει τοῦ πενιχροῦ μας λόγου τό ἀσφαλές.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΤΟΥ «ΒΗΜΑΤΟΣ»

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Τοῦ **Α. Κ. ΝΑΣΙΟΥΤΖΙΚ**

«Ὅσο περισσότερο ὁ Ἄνθρωπος ἔχει τό κεφάλι ἐλεύθερο, τόσο περισσότερο σκέφτεται».
TH. DE CHARDIN

ΑΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ κανείς τή θεμελιακή ἐπιστήμη τῆς φύσης, τήν φυσική, καί τή θεμελιακή ἐπιστήμη τῆς ζωῆς, τήν βιολογία, θά διαπιστώση μιά καθυστέρηση τῆς δεύτερης ἐν σχέσει μέ τήν πρώτη. Ἡ ἱστορία τῆς ἐξέλιξης τῶν δύο ἐπιστημῶν εἶναι σέ θέση νά ἐξηγήση τό φαινόμενο, γιατί ἀποδείχνει ὅτι τήν περίοδο πού οἱ φυσικοί εἶχαν ἤδη κατακτήσει τήν ἐλευθερία τους γιά σκέψη καί γιά ἔκφραση, οἱ βιολόγοι ἦταν ἐπί πολύ ἀκόμα διάστημα δέσμιοι τῶν κάθε εἴδους προκαταλήψεων.

Μετά τόν Γαλιλαῖο ἡ ἀστρονομία, πού εἶναι ἕνα τμῆμα τῆς φυσικῆς, μπόρεσε νά ξεπεράση κάθε δογματικό κλοιό. Ὁ κάθε νεωτερισμός στή φυσική, δέν τοποθετεῖ τόν δημιουργό του στή χορεία τῶν αἱρετικῶν· δέν ρίχνουν ἐναντίον του ἀναθέματα ὅπως κάνουν σέ πολλές περιοχές τῆς γῆς μας, καί σήμερον ἀκόμα, ἐναντίον κάθε βιολόγου πού εἶναι λίγο τολμηρός. Ἄς θυμηθοῦμε τήν ἀντίδραση πού βρῆκαν οἱ ἀπόψεις τῶν Lamark, Geoffroy, Saint-Hilarie, Darwin, Pasteur, Bergson, Chardin καί τόσων ἄλλων.

Ἀντίθετα στή φυσική, οἱ σκέψεις καί οἱ συζητήσεις εἶναι πιό ἐλεύθερες καί ὁ κάθε νεωτερισμός εἶναι εὐπρόσδεκτος. Αὐτό ὀφείλεται ἐν μέρει στό γεγονός ὅτι οἱ φυσικοί βρίσκουν μέσα στούς μαθηματικούς τύπους, τούς ὁπωσδήποτε δύσκολους, μιά ἀποτελεσματική προστασία ἀπό τίς ἐπιδρομές τῶν ἀναρμοδίων. Στή βιολογία, ἀπό ἔλλειψη τέτοιας προστασίας, ὁ πρῶτος ἀμαθής πού ἔρχεται ἀπ τά ὕψη τῆς ἱεραρχίας, μή ἔχοντας καμμιά ἐπιστημονική ἁρμοδιότητα, θεωρεῖ μετά χαρᾶς τόν ἑαυτό του ἐξουσιοδοτημένο νά λογοκρίνη μιά μεγαλοφυΐα ἡ ὁποία ἄπειρα τόν ξεπερνᾶ.

Ὅπως καί ἄν εἶναι, ἐξ αἰτίας τοῦ κλίματος τῆς ἀντικειμενικότητας καί τῆς ἐλεύθερης συζήτησης πού βασιλεύει στόν τομέα τους, μπόρεσαν οἱ φυσικοί νά προηγοῦνται στήν ἐπιστημονική ἔρευνα καί ἀκόμα, νά δίνουν χέρι στούς βιολόγους βοηθώντας τους νά βγοῦν ἀπό τόν κλοιό. Τούς ἔδειξαν τήν δομική πολυπλοκότητα τοῦ μορίου καί τῆς ζωντανῆς ὕλης (ἄς σκεφθοῦμε τίς ὑπη-

Συνέχεια εἰς τήν 2αν σελίδα